

TELEGRAFUL ROMAN.

N° 54. ANULU XIII.

Telegraful ese de doua ori pe septembra: joia si Dumineca. — Prenumeratunie se face in Sabiu la espeditura foiegi pe afara la c. r. poste, cu bani gata prin scrisori francate, adresate catre espeditura. Pretiul prenumeratunei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. ear pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

tru provinciale din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri straine pe anu 12 pe 1/2 anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se platesc pentru intea ora cu 7. cr. sirulu cu litere mici, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetare cu 3 1/2 cr. v. a.

Sabiu, in 11|23 lului 1865.

Schimbarea Crisei.

Sub titululu acesta ne aduce „N. Fr. Bl.“ despre starea crisei ministeriale urmatorele:

Ministeriul de pana acum abia va functiona mai multu decat septembra de fatia, din contra senatulu imperialu va durata pana in Augustu.

Pe scirile acestea pota cineva sa baseze de aceea, pentru ca ele nu purcedu din unulu seu altu birou, ci din natura lucrurilor.

Legea in privintia finantelor pentru a. 1865 va fi terminata inca in decursulu septembanei acestei in ambe casele, dura pe langa aceasta legea de credite inca are a se pertracta de senatulu imperialu de fatia si ministeriulu de pana acum e decisa a numai representanta legea de credite in senatulu imperialu.

Precum se vede asa dura ministeriul Belcredi va trebui sa se prezenteze, contr'a intentiunei sale de pana acum, senatului imperialu esitu din patent'a din Februarie.

Noi nu vremu sa dama credientu unei sciri, in carea se exprima intentiunea, de a se acuiru summele mentiunate in proiectulu de credite alu dlui Plener fara de consimtimentul senatului imperialu, la casu de adressare catre capitalisti din Vienn'a, ori de altu unde-va, s'aru pota da responsulu: Nici uuu grosiu creditu fara garantia a reprezentatiunei legale a imperiului.

Barbatii, cari primescu asupra-si administratiunea cea grea a imperiului, trebuie sa fia bine instruiti de acesta disputiune a capitalului europen. In Austria insa nu trebuie bani numai pentru resboiu, dura si pentru pace si inca multi bani.

Partidele acele, cari aru fi stersu asa de bucurosu in vre-unu modu constitutuinea seu mai bine organisiunea constitutiunala a Austriei precum si drepturile ce s'au datu poporilor, si-au opintit indesertu mintea spre a afla sisteme noue. Opintirile loru au remasu nefruptifere, neafandu ei pe tra inteleptilor, adeca maiestria de a procuru bani, si nepotendu veri impregiurarea acesta in sistemele loru. Din partea acesta ce e dreptu, ca s'au fostu latitu nisce vesti despre suspenderea actului de banca (Banbakte), de unu quasi bancrott prin reducerea percentelor. Cu astfelu de surrogat voiau respectivele partide sa inflature sarcin'a lipsei de bani de pre spate-si, spre a se pota misca in cele politice dupa placu, insa asemenea midiloce fura respinsa la locurile competinte, si au facutu bine cei ce au urmatu asa, pentru ca unu bancrott de statu aru fi stersu pe Austria din rendulu statelor de rangulu antaiu.

Fiindu odata lucru hotarit, ca lipsa de bani se pota inflatura numai pe calea ordinei, se vede, ca chiaru si partidele cele ostile constitutiunei au trebuitu sa se intorca la senatulu imperialu, ca la uniculu possibilu isvoru de bani. De aceea senatulu imperialu va durata si mai departe si ministeriulu celu nou va trebui sa trateze si sa se familiariseze catu de bine cu elu.

Dara nu numai pentru septembra viitora, ci si pentru viitorul se vede sperantia de buna inteleptare cu senatulu imperialu, togma in lipsa acesta de bani. Comisiunea de controlu detorielor de statu nu va incuviintia nici odata contragerea unei detorii noue, deca ea nu se va pota radima pe o lege de credite facuta cu conlucrarea senatului imperialu, fara pota sa se inflature legea care au creatu comisiunea acesta. Atuncea insa cine aru mai credita statului, de orice cele 111 milioane imprumutu natuinalu inca nu suntu sterse din memoria, care lucru numai de aceea s'au intemplatu cum s'au intemplatu, pentru ca atunci nu exista o astfelu de comisiune. Increderea ce o are capitalulu europen in implinirea detorielor comisiunei acestei e asa de mare, incat la inflatura legei respective indata aru prinde redacini idei, ca s'au pusu in lucrare operatiunile cele mai groznice de finantie.

Atunci nu numai ca s'aru pota castigat bani numai pe langa conditiunile cele mai aspre, dura aru cadat si cursulu hartiilor de pretiu asa de tare, incat averea natuinala nu aru ave mai nici unu pretiu.

Asta dura point d'argent point de Suisse e proiectulu contrailor constitutiunie si a progressului spre a incungur cuventul celu neplacutu reactiune. Senatulu imperialu, carele e neaperatu de lipsa pentru finantile statului, va sta, precum pana aci si de aci incolo de asupra, si cu elu va trebui a se intielege despre intrebari politice interne si externe.

Nimenui pota nu-i va fi mai bine venita impregiurarea acesta, ca ministeriului celu nou, din cauza ca arendu lipsa de a pacta cu senatulu imperialu va astupat gurile reactiunilor orbi. Ce se atinge de concessiunile autonomiei tierilor pe care se vede ca acestu ministeriu va sa le represteze, nu va fi cu greu de a afla o contielegere cu senatulu imp. de ore ce in acesta insusi au petrunsu destulu de puternicu, in decursulu activitatii sele, principala de a se intielege cu poporele Austriei, pentru ca in senatulu imp. nu au pututu ajunge cineva mai bine la convingerea, de o parte ca unitatea Austriei nu se realisa prin o constitutiune ce se afla pe harthia, de alta parte ca violentie in una parte a imperiului apasa si impiedeca libertatea celeialalte parti.

In caus'a biseric esca romano-serba au foile vieneze urmatorele: Eparchie greco-orientale serbesci a Timisorei si a Versietiului, pe basa propunerilor, ce le a facutu in privintia acesta congressulu serbescu, s'au regulatu de nou prin p. n. resolutiune din 8 Iuliu 1865. Eparchia Timisorei are sa cuprinda in venitoriu acele comune serbesci, care suntu situate spre resaritul dela Tiss'a in tinuturile Muresului, Begui si Timisului pana la Berzava, ear comunele serbesci din provincialulu unguru spre mediul dela Berzava si cele din confinie militare serbo-banate se alatura la episcopia Versietiului. Ceste doue eparchii in arondarea loru cea noua suntu a se privi ca constituite din 15 Iuliu 1865, va sa dica deodata cu episcopiele romanesci de Aradu si Caransebesiu. Pentru alegerea nouului Episcopu alu eparchie greco-orientale serbesci a Timisorei se va tinde catu mai curendu unu sinodu alu E-piscopilor greco-orientali din mitropoli'a serbesca.

Sabiu ia 9 Iuliu. Unu corespondinte alu „Concordiei“ in nr. 53. ia arupa-si sarcin'a de a sa face advocatu causei dlui Jude procesualu L. O. cu comun'a R., de carea se atinsece ceva pe scurtu in nr. 48 „Tel. Rom.“ Nu vomu dice nimicu la meritulu acestui respunsu, ca sa nu se para, ca preocupam intr-o parte ori intr-alt'a caus'a partidelor respective, vomu aduce aminte dlui advocatu numai de doue lucruri, cari aru fi de dorit sa nu le ignoreze in polemiele sele urmatore:

1) ca sa nu confunde caus'a partidelor cu caus'a redactiunilor, caci cestoru din urma, nefindu atotu sciutore, prelesne li se pota intempla ca sa fia chiaru reu informate, uuu adeveru, care dlu resp., de nu va voi a-lu priim dela noi, se lu priimesca dela on. redactiune a „Concordiei“, care totu acestea i le spune in nota sea;

2.) ca 'njuraturile nici odata si sub nici o imprejurare nu suntu argumente.

Din Banatu.

In 5 Iuliu st. v. 1865.

Faim'a, ca Pre R. D. Archimandritu si Protopopu Ioan Popa su sa denumitu de Maiestatea Sea prebunul nostru monarchu de Episcopu gr. or. in Caransebesiu, ne umplu inima de bucuria, fiindu-ne cunoscute faptele si zelulu acestui barbatu binemeritatu pentru bisericu si natuinea sea.

Cu bratiele deschise acceptam in mijlocul nostru pro-

acestu barbatu escelinle și demnu de tota stim'a ; pentru că sa ne ocrotësca sub scutul parintescu, assecurandu-ne prin conducerea sea intelépta prosperarea morală și materială. —

Religiunea este acelu fundamentalu alu moralității, pe carele jace edificiulu societății omenesci. Děca fundamentulu acest'a se sguduje prin fortunósele intemplări produse chiaru și de creațiunile , cari suntu destinate de provedintia a fi razimulu acestui edificiu : atunci ruinarea accelerandu-se produce cele mai mari stricării societății omenesci, prin disolvarea moralului evangelicu, carele unicu este menitu a sustiné omenimea in cursulu eii de desvoltare, și a-i dă nutrimentul celu binecuvantat alu sperantiei , alu unicei mangaieri sufletesci. —

De administratiunea bisericésca de pân' acum, carea generalminte dejudecata, a fostu spre ruinarea nostra morală și materială, sa ne ferésca Ddieu !

De persecutiunile cele asupritore , lauda creatorului ! amu scapatu ; insa bub'a cea mai aduncu tajetore in viéti a clerului nostru este vermele celu neadormit u l u n e n t i e legere i, care nu sciu pâna candu va mai róde la radecin'a cea debila și desecata prin intregile cele vane și surpatore de sine.

Aru fi tempulu sa ne iubimu că fratii, precum ne și numim ; pentru ca numai și numai asiá va descinde darulu spiritului suntu preste noi și intru lucrările nostre voru spori spre fericirea națiunei, alu cărei destinu se afla in mânilo noastre.

Ur'a să invidi'a sa péra din inim'a cea plina de viclenia a individului acelui'a carele este menitu a sierbi altariului celui sacru, și carele cu juramentu a promisua înaintea lui Ddieu, a fi modelu de fapte bune, intre tóte căte i suntu cu potinția că unui omu.

De multe ori au produsu acestu peccatu nasentu din ura și invidia dupa sine apostasi'a ; intru atât'a s'au depravatu inimele multoru nechiamati insa insarcinati cu sarcin'ă cea grea a preotiei. —

Sorgentulu reului au fostu o consecintia, a supreveghîarei celui neglijante și nepasatore din partea ierarchiei noastre de pân' acum ; carea délaturandu-se prin restabilirea unei discipline esacte, ne da speranta a vedé cătu mai curendu prosperarea și inflorirea clerului și a națiunei.

Atotpotințele creatoru sa lumineze mintea nouului nostru Archiereu pentru că sa pôta corespunde missiunei sele apostolice spre fericirea națiunei și a clerului sie-si subordinat !

In fine mai dicemu : Numai vointia, apoi tóte suntu cu potintia. Sat' voluisse. I. T.

O r a d e a m a r e 14. Iuliu 1865. (S c o l a r e.) Fiindu convinsu despre aceea, ca totu ce e de interesu naționale, și mai vertosu ce se reduce la invetiamentu, va fi bine priimitu înaintea On. publica cetitoriu : nu intârdi a comunică decursulu esamenului tînuto aici cu tinerimea gimnasiale de relegea gr. orient. din studiulu religiunei.

Acelu esamenu se tînù sub presidiulu Rev. domnu Simeonu B i c 'a, presiedinte alu Consistoriului din locu, asistandu mai multi cetăteni de frunte, dintre cari amintescu numai preștim. domnu N i c o l a u Z i g 'a, mecenatele nostru, carele precum in anii trecuti totdeun'a asiá și estimpu a binevoitu a ne onorá in esamenu cu presinti'a sea.

Loculu destinat pentru tinerea esamenului fù scól'a elementara din locu, unde de regula se tînù preste anu catechisarea, esortati'a și deprinderea in cantările bisericesci.

Esamenslu se incepù dela clasele superioiri și asiá mai departe ; cu asta ocasiune peste totu poteai audí responsuri laudabile, incătu dovedea de ajunsu, cajniloru le e data oca-siunea a emulă intre sine, — cu unu cuventu respunsurile date indestulira pe deplinu pre ospetii adunati.

Acést'a e resultatulu osteneleloru nouului catechetu, dom-nului Georgiu Horvat u, carele — afara de acést'a — cu diliginta-si indatinata, pelângă alte ocupatiuni principale, ce le are, sciu formá unu coru frumosu de cantari bisericesci cu tinerimea gimnasiale, — spre placerea comuna a credinciosiloru ; dupa cari adaugu eu, ca bine dice Latinulu : „Labor assidius omnia vincit.“

La finea esamenului domnulu presiedinte esprimendu-si indestulirea cu progresulu facutu, și indemnandu tinermea la invetiare diligente și portare morale, multiamì nouului catechetu pentru resultatulu inbucuratoriu, la cari cuvante tinerimea erupte in aclamatiuni „Sa traiésca,“ — precum și st. ospetii inca tura petrecuti din sala cu aclamatiuni de „Sa traiésca !“ S. B.

L iterariu.

Cu bucuria salutâmu nou'a scriere periodica „M a m 'a și Copilulu,“ diuariu de dominica, sub directiunea domnei Mari'a Rosetti. Problem'aei este nobilitarea vietiei fa-

miliare. Si acést'a este de lipsa pentru România că — nu scim ce sa dicemu mai neaperatu, că pânea ce mancâmu, că ap'a ce bemu, că aerulu ce spirâmu.

Nu potemu a nu reproduce frumösele cuvinte, prin cari nobil'a domna introduce diuariu, și de siguru cititorii nostri ne voru ieră , ca usurpâmu căte-va renduri, ce erau menite pentru politica, spre reproducerea acestor scumpe cuvinte, purcediatore dintr'o inima calda de mama româna. Eata-le :

C a t r ă m a m e.

Voue, mame Române, inchinu intiale colone ale diuariu lui copiiloru; căci prin a vòstra mijlocire trebuie sa le parvii si numai prin ajutorulu vostru potu sperá ca-lu voi poté face sa le fia folositoriu.

Este unu legamentu intre voi și mine ,care-mi asicura din parte-ve o priimire binevoitória, o critica indulginte și unu ajutoru poternicu și care ve asicura din parte-mi sinceritate și bona vointia.

Sunteti mame și suntu și eu. Copiii vostri suntu Români — ai mei asemenea — si-ai vostri si-ai mei au o mama comună, România. Nu este dar intr'adeveru unu legamentu intre noi candu copii nostri suntu frati ?

Ori cătu de osebita dar aru fi positiunea nostra, ideile și aspirările noastre, ne vomu intelni pe unu terfmu, acel'a alu iubirei de mama. Tote voiu ca copiii nostri sa fia fericiti. Si pentru acést'a ce trebuie ? Credu ca si 'n acestu punctu ne vomu intr'uní.— Eu credu ca trebuie sa fia buni, ca trebuie sa aiba consciintia de detoriele loru cătra ei insisi și cătra ceealalti și sa-si implineasca acele detorii , ca trebuie apoi sa aiba consciintia și de drepturile loru și coragiul de a si-le mantiné; și dreptu ambitiune le-asiu voi aceea de a vedé Patri'a loru astfelu că pretotindeni și totdeun'a se pôta sa tiia, capulu susu dicendu : Suntu Românu.

A lucră pentru acést'a sia ve ajut'a in lucrarea vòstra, eaca dorint'a mea, tint'a mea publicandu acestu micu diuaru.

Viu fără pretensiune, cu forte putina pedagogia, dar cu multa iubire și bunavointia. Asiá este ca nu-mi cereti mai multu ? Inca odata ve ceru concursulu vostru. Ve rogu sa ve aruncati insi-ve ochii asupr'a acestoru mici colone și 'n momente de repausu sa vorbiti despre ele cu micii mei cititori. Ve rogu inca sa me ajutati cu sfaturile vòstre, se-mi a-retati imbunatatirile ce veti crede de trebuintia a se aduce a-cestei foi , sicure fiindu ca ori ce observări veti face voru fi luate in seriósa considerare. Voru fi multe dintre voi, o speru, mame Române, care voru luá parte la acésta publicare și prin a loru colaborare.

O parte din fia-care numeru va fi speciale destinata vòue. Vomu vorbi despre educatiunea fisica și morală a copiiloru, despre igiena, despre toalet'a loru și chiaru despre mode, insa tóte numai in raportu cu aceea mica lume a caminului alu căruia sunteti de odata și regin'a și intâiulu ministru, și unde adesea sunteti chiamate a impleni funcțiunile impegatului celui mai de josu , dar nu și celu mai putinu solositoriu, căci famei'a care scie, la trebuintia, a gâtii prandiu familiiei sele si a face prin ea insa-si fia-care amenuntu alu casei, are totu alât'a meritu in implinirea functiunilor eii cătu și capulu unui Statu candu si implenesce pe ale sale. Amu disu la trebuintia, căci cele mai multe dintre voi n'au decătu datori'a de supr'a veghiare de care cea mai avuta n'aru trebuí sa se scutésca. Acésta parte va fi totu atâtu de folositória pentru fetele cari voru fi prea mari pentru in-tâiul anu alu acestui diuariu, ce, spre a impleni golul celu mare ce este la noi in bibliotec'a copiiloru, trebuie sa incépa dela incepulu și sa crăsca treptu impreuna cu densii. Pentru acum vorbindu cu mamele vorbeseu cu fetele că vîntorele mame și dómne de casa. Amu avutu mai antâiu intentiunea a publicá unu diuariu numai pentru densele, și eaca considerarea ce m'a opritu.

Dsiorele de 14 ani au inlesnirea de a priimi felurite diuarie straine ce le suntu destinate , și multe familii le si priimescu, copiii insa in genere n'au nimicu : amu preferit dar a serví pe cei mai intrebuintati. Si opoi, modestulu diuariu destinat celor mici nu va fi totdeun'a nesocotit de sor'a cea mai in versta, care va ave cerut'a simplicitate și bunetate de anima spre a gasi placere de a face sa petréca pe micii eii frati. Esplicandu-le testulu , aru poté castigá ea insa-si pregatindu-se pentru missiunea ce va ave a impleni intr'o dî , aceea de institutrice a copiiloru sei.

Luandu rolulu de sfatutoria , mi-aducu aminte de ceea ce-mi dicea mam'a candu eram copila : „Spre a scii se comandi bine , trebuie sa scii sa faci bine.“ Si adesea puindu-me fîla sa reincepu stergerea prafului de pe o multime de obiecte ce erau pe masciorele ei mi-dicea :

„Ori cătu de mici s'aru paré amenuntele intretinerei ca-sei, trebuie sa scii fat'a mea, cum trebuie sa se faca, căci in-

tr'altfelu servitorii le voru face reu." Dámu din umeri si ga-seamu ca mam'a avea idee cam antice. Amu fostu pré de tim-puriu sustrasa de la acea educatiune de ucenica si mai târdiu amu vediu ca mam'a avea dreptate. Fórt cu greu potu crede ca scie sfatui celu care n'a p l a t i t o n e s c i i n t i a l u i . Marinariulu care a 'ntelnitu cele mai multe stancce este, dupa parerea mea, celu mai bunu carmaciu spre a face ceilalti ale ocolí. In calitatea dar' a marinarlui care a suferit pentru ca n'a scintu, me voiu presentá ca sfatuitória. Me adressezu in genere cătra mamele din tóte treptele societătii; dar firesce, o fóia că acésta va fi mai particulariu folositória acelor'a cari suntu silite a face totu prin ele insele. Amu cautatu si voiu cautá ce au scrisu in privint'a educatiunei parintii si mamele din alte tieri, si armata cu opininile si lucrările loru ve intindu mân'a, mame Române. Ajutati-me.

Maria Rosetti.

Varietăti si nouătăți de dî.

Tribunalulu supremu ardenescu in Vienn'a si-au inceputu activitatea in 15 Iul. a. c. Esc. Sea d. presiedinte L. Vas. Popu deschise siedintiele cu o cuventare latina, precum ni impartsesc "Sionulu R." — incungurandu estu modu necesitatea de a vorbi unguresce seu nemtiesce, dupa ce poterea egalităti limbeloru transilvane nu se intinde pâna la Vienn'a (? Red. T.) (Concord.)

Precumul celim in mai multe diuare Maiest. Sea c. r. apostol. s'au induratu prea gratiosu a denumí pre Esc. Sea D. Paulu de Senyeyi de Tavernicu alu Ungariei.

(Denumiri.) Dupa "Wiener Zeitung" la tribunalulu suprem transilvanu din Vienn'a s'au denumit: secretari de consiliu: conductorulu tribunalului din Fogarasiu Ietru Piposiu; concepistu aulicu transilvanu, Franciscu Br. de Fillenbaum si judele singularu din Heghigu, Benedek; directoru alu oficielor ajutatore: Consiliarulu c. r. de contabilitate Ioann de Baka; adjuncti: Carolu Hartmann si D. Lemeny; cancelisti: Rössler, Pintye (dor Pintea ? Red.), Mog'a si Horvath. —

Alegatorii din Engliter'a propria suntu 1,027,017, din-tr'acestia se vinu pe cetăti 491, 229; Scotia: in districte 49, 109, in cetăti 52,628; in Iri'a 173,172 in districte si 30,673 in cetăti; va sa dica cu tntulu: 1,331,599. (Numerulu locuitorilor preste totu face cam 30 milioane.

Principalele române unite.

— Prin decretu domnescu cu dat'a 15 Iuniu, Sinodulu generalu alu bisericei române va fi convocat, pentru as'a -data la 1 Dec. viitoru, in locu de 1 Iuliu conformu legei, pentru cuventu ca au fostu materialmente impossibilu a se pregatí pâna la 1 Iuliu tóte lucrările necesarii intru acésta si pentruca formalitătile cerute de lege pentru alegerea membrilor sinodului, ceru óre-care empus.

"Reform'a" ne aduce acum scirea despre impartirea medaliei la espositiunea operelor artistilor in urmatorele:

Joi in 24 ale curentei la órele 1 dupa amédi a avutu locu solemnitatea distributiunei medaliei la Espositiunea operelor artistilor in viétia.

Deschiderea solemnitatii s'a facutu pîntr'unu imnu naționalu fórt bine esecutatu de noulu coru vocalu, compusu din cantăreti dupa la bisericele statului sub directiunea dlui Cartu, professoru la conservatoru.

Dupa acésta d. Th. Amanu, directorulu scólei de Bele-Arte si presedintele Espositiunei, a rostitu unu cuventu, la care d. ministru de justitia, culte si instructiune publica, a respunsu in numele Mariei Sele prin mai multe cuvinte incuragiatore pentru arte, si artistii premiati, cari fura cei urmatori: Pictura: Medali'a class'a I. D. Th. Amanu. Class'a II. Panaioténu Baltazaru. Trenk Heinrich. Class'a III. Fidelis Wolch. Szatmary Carl. Mentiune onorabila: Emanuilu Cre-

tiulescu. Stanescu Constantinu. Sculptura: D. Stor 'Carl. Focsienénu Paulu. Mentiune onorabila: Babicu. Lempartu. Architectura: D. Burely Gaetanu.

Music'a militaria a regimentului de geniu a salutat pe fia-care artistu ce priimea medali'a meritata din mânele d. ministru justitiei, cultelor si instructiunii publice.

Solemnitatea s'a terminat apoi pîntr'unu imnu esecutatu de elevii conservatorului: eara band'a militara intonă cele mai frumose arti naționale. —

Press'a cea betrâna din Vienn'a ne spune dupa corespond. din Brail'a ca in data ce s'au arestatu in Constantinopole vre-o căte-va casuri de colera, din partea Austriei s'au si luatu mesuri de carantinacu vasele austriace. Impregiurarea acésta se dice ca au facutu sensatiune neplacuta in neguitorimeadin Brail'a.

Fórt bine sa vede a si influintiatu asupr'a lumei negotiatori mesurile barbatiloru de la carm'a din Bucuresci, cari se vede ca nu padiescu cu tóta rigorositatea mesurile de carantina, din simpl'a causa, ca ból'a n'aru fi arestatu simptome periculose. Neci afumaturi, nici strapungerea epistoleloru nu se observ'a, ci s'au luatu mesuri, ca déca cumv'a sosescu bolnavi de colera pre vreunu vasu sa se transpôrte in lazaretu si sa se puna sub grija.

Prospectu politicu.

Sgomotulu despre congressulu europeanu nu au incetatuto de totu. Intre Franci'a si Angli'a se vedu semne de o apropiare si mai mare. Semnulu celu mai invederatu sa dice ca este visit'a principelui de Valis din Angli'a, ce are sa o faca in curendu curtie din Parisu. Se mai vorbesce iaresi de 'ntalnirea imperatului Napoleonu cu Isabel'a regin'a Spaniei in Zarauz. Acésta intalnire o privescu unii ca o demonstratiune oficioasa in contr'a acelor'a, cari fintescu unirea regatelor Span'a si Portugali'a sub un'a corona.

Lumea politica va de alta parte a scîi, ca tóte proiectele de unire, cari purcedu dela partid'a progressista, pe sub mână aru fi sprijinite de Angli'a, cărei'a de o parte i-aru placea sa puna in costele Franciei unu regatu puternicu si cărei'a mai departe nu i-aru placé ca sa se nască o republika pe peninsul'a pireneica.

Din Itali'a nu avemu de asta data alte sciri mai importante decâtua ca in castrele dela som'a aru fi erumputu o ból'a si ca din caus'a acésta esercitiele voru fi amanate.

O deosebita atentiu merita acum Prussi'a despre carea amu mai fostu pomenit ca-si reparéza intariturile. In contr'a cui se iau mesurile acestea nu se scia. Vedemu insa din căte ne vinu a mână ca d. de Bismarck si cu densulu o partida fintescu intr'acolo ca ducatele eliberate de sub Dani, in conlucrare cu Austr'a, sa le insusiésca numai Prussia. Unu dsuari ce ese in Lipsca "Grenzbote" cere energicu ca Prussi'a sa numai astepte hotârarea propria a populatiunei din Holstein-Schleswig, ci sa intre acolo si sa se puna in posessiune, pentruca populatiunea ins'a nu-si cunoscce binele eii.

Din Americ'a dupa ce amu foctu asigurati mai de multe ori ca trebile imperiului celui nou mergu bine, astadi iara vinu sciri alarmatoru si adeca, ca Juraez aduna trupe noue cu midilóce din isvóre nevediute. Trupele pre lângă tóte demintirile se dice ca si le recrutéza Juraezu in Statele unite si se dice, ca intre militantii lui se afla si nemti, poloni si magiari. Audimur inse deodata si despre invingerile armatei imperiale si despre confusiunea lui Juraez, si asiá dar sgomotele pôte ca suntu mai mari decâtua saptele.

FOIȚA „TELEGRAFULUI ROMÂNE“

In nr. nostru 52 promiseram a comunicá cuventulua rostitu de gimnasistulu Nic'a la 'ncheierea esamenelor in gimnasiu românu gr. or. din Brasiovu. Venimur astadi a implini acésta promisiune:

Perseverantia, numai perseverantia duce la fine frumosa. Spiritulu in omu are facultatea de a se perfectiună, studie reguléza si marescu acésta facultate; perseverantia insa este aceea, ce face fructifere facultătile si studiele. Spre a nasce o idea sublima, nu se cere decâtuo minuta, spre a concepe unu planu maretu, nu se cere decâtuo ora; insa spre a le realisá se ceru dile, se ceru ani, diecenii chiaru. Apoi tempulu aduce cu sine atâtea schimbări, atâtea intempleri, incâtu e lipsa de productulu toturoror poterilor unui omu spre a invinge pedecele. Acestu complexu lu produce numai perseverantia.

Câtu este de lipsa acésta perseverantia moritoriloru, astăt'a este de rara. Lumea gasesce siovaindulu sboru alu fluturelui mai potrivitul naturelului seu, decâtuo industriosulu sboru

— fintescu alu albinei.— Nimicu mai naturale.— A fi perseverantu va sa dica adesea a se lipsi de plăceri. Ei! Si cum aru poté placé aceea, ce n'are plăceri? A fi perseverantu va sa dica a suserí strapatie, a intinde la necasuri. Si pentru ce ast'a, candu suntu exemple ca si ómenii cei mai uritori de lucru seriosu au ajunsu la scopuri strălucite? Spre a fi perseverantu, in fine se cere religiositate, si religiositatea, religiositatea se numera astadi intre anticiatii.

Contrarie perseverantiei suntu dura plăcerile. A fi perseverantu va sa dica a renuntá la comodităti; a fi perseverantu va sa dica, a suferi adesea pe nevinovatia, va sa dica, a se vedé despriștiu, risu chiaru fără a o merită; a fi perseverantu va sa dica, a petrece dile cu sudore si nopti cu veghiare si apoi a vedé productulu osteneleloru returnandu-se pe maiestrulu seu, a fi perseverantu va sa dica uneori a simti amar'a multiamire, ce o simte unu armariu, candu scotindu-si cutitulu insipitul in côte, recunoscce marc'a fabricei sele. Si tóte acestea pecandu plăcerile suntu atâtu de invitatore. Insa "Geniesse wer nicht hoffen kann... Wer hoffen kann,

entbehre“ dîce Schiller. Dara spre a despretui vocea galiesă și sonora a placerilor, și a urmă aspră și rigidă voce a conștiinției, ce repete: „Per aspera ad astra!“ se cere o putere ce nu e data la toti.

„Dara va resonă nescine: „Pentru ce să me imbetrasc eu fără vreme, pentru ce să mi scurtez viața, silindu-me, candu vedu, ca cutare și cutare, a ajuns la ranguri, la avere, la vadă, și sciu eu că nu e nici că mine de diliginte, nici că mine de statatornic.“

Shakspeare inca dîce: „Ca adese să o luntre lipsita de carma scapa de orcanu și intra în portu.“ Insa asiu întrebă: „Ore ce omu cu minte să aru incredere unei astfel de lunte? Si apoi mai toti, cari calculă astfel, moru cu socotă inca neîncheiată.“

Ce face insa pre cei mai multi inconstantii, este:

a) lipsa de religiune. Vedi pre unulu, ca incredere totulu provedintiei, și pre altulu ca

b) nu incredere nimică.

Unulu si propune unu scopu maretii, are tôte mijlocele spre a-lu ajunge; pornește spre elu — unu mititelu accidentu neasceptat lu deconcertea. Lu vedi ca se pune la umbra consolandu-se: Ddieu este bunu; déca va voi, scie face și fără mine. Astă e religiositate falsă; acéstă e abus. Atotpotintele a concestu omului tôle, iusa că mijlocu i-a desiput:

„Sudorea fetiei sale.“

Altii iara uitandu ca suntu fiii pulberei, asculta numai de vocea internă, ce le dîce: „Voiesce, și vei potă!“ Se sumtiescă in sine și apoi voiescă și ce nu voiescă Domniedieu. Că sa-si linguisescă destulu vanilătăi sale, i vedi acomodandu universulu dupa poterile imaginării sale, ii audi espicandu tôte din legea causalității, din legile naturei s. c. I. Sermanii! Ei recunoscendu marimea opului, uita pre autorii. Cu tótă intelepciunea loru se intempla uneori de greșescu, căci errare humanum. Dar gresielă nu e a loru, ci e esfertul unei cause. Astă causa o cercetăza, astă ca și acéstă causa e gresita; s'apuca sa o diréga; vinu la altă; voru sa facă mai bine și facu mai reu, panace se vedu incurcati in cause și efecte de nu le mai sciu espică. Atunci facu orbesce fără sa mai scia ce. Déca siovăiescu acumă, nu suntu mai multu vinovati pasii loru nesocotiti, decât terenul clisosu, ce si l'au alesu. Unde e acumă perseveranția la celu ce se incredre numai in sine?

Eata ca numai acelă, care face totu cătu pote incredre restulu lui Ddieu, calca pe base solide, numai acelă pote fi perseverant. „Or a et bal ora.“ diceau cei vechi.

„Ci bine,“ va reflectă cineva, „cum dici sa despretui-iescă placerele, sa nu me iau dupa nime, sa me straduiescă și speru in ajutorul lui Ddieu; — dar spre ce scopu astă? Pentru ce tótă fericirea de pe pamantu e cu acestu pretiu? Fericirea cea mai mare concesă unui muritoriu pe astă lume este aceea, ce simte, candu vede o dorintă a sea implită, și punendu-si mâna pe cugetu i respunde: „Amu facutu totu cătu amu potutu, și Ddieu a binecuvantat lucrului mânivor mele.“

Fericirea acéstă este atât de mare, in cătu nu se poate decât simți. Mesure-se cu acesta iericire ori care altă; mesure-se fericirea momentană a placerilor, mesure-se fericirea cadiuta din mâna hasardului, mesure-se ori care alta fericire, și se va vedea, cătu e de debile, cătu de neseversita fatia cu acéstă! Si nici ea potea sa fie altfelu, căci la fericirea provenita din perseveranția are și Ddieu partea sea. Candu dîce Victor Hugo: „Il-y-a dans la vie humaine des instans qui dédomangent amplement des tous les sacrifices par lesquels nous les avons achetés,“ fara 'ndoilea intielege aceste momente. Catu suntu de frumosă dar consecintele perseverantei!

Ne trebuiește exemplu. Ei bine, vada cine-va pre unu tieranu, candu se intorce cămăda dela recoltă bogata cu carulu incarcatu. Căta multiamire exprime fată lui! Cu căta vivacitate ibate săngele in templele impodobile cu cununa de spică și flori campesei.

Tôte grijile, tôte ostenelele lucrului, tôte dilele de arsătă și de plăsă fortunosa, tôte suntu uitate, tôte nimică pelângă fericirea, ce o simte elu acumă. — Acestu tieranu a fostu perseverant. Vadă cine-va pre unu soldatu intorcendu-se dela gloriósă aperare a patriei, incarcatu de trofee. Cătu e merșulu lui de falnicu, căta fericire exprima aspră lui fisionomia! Si-a uitat in aceste momente de strapatie, de nopti veghiate, de dile alergate, și-a uitat decât-ori a privită mórtea in fată, și-a uitat de plaguele capetate și poate nevindecate inca, căci fericirea lui de acum i-e mai mare decât tôte acestea. Acestu soldatu a fostu perseverant. — Vadă cine-va unu marinariu intorcandu-se dupa o navigație indelungată. Cătu e elu de trufasiu, cătu e de veselu, candu sare la tiernurulu

atâtul de multu dorit! Intrebe-lu cine-va: De-i pare reu de ostenelele caletoriei, de-i pare reu de sudoreea intrebuinită spre a combate vijeli'a undelor, de-i pare reu de lipsa simtita adesea și in privintă nutrimentului chiar? Respusul va fi: Nu! resolutu. — Acestu marinariu inca a fostu perseverant.

Sî ce altă ore facem noi astadi, iubiti consolari, decât ca ne afămu in unulu din aceste momente? Nu serbâmu noi ore astadi incheierea unui anu scolasticu? Nu serbâmu noi astadi secerisulu osteneleloru nôstre? Fia-care din noi si vede astadi resultatulu conduitei sale din decursulu unui anu. — Unii din noi asemenea tieranului, soldatului, marinariului suntu voiosi; și au dreptu la acéstă, căci au fostu diligenti, au fostu perseveranti. Pote ca au avutu sa se lupte cu multe greutăți, cu lipse chiaru, dar pentru ce au datu ore anticii muselor muntele celu mai prapastiosu de locuită? Altii dincontra tangescu amariti. Multu au acceptat dela diu de astadi și putin le-au adus. Căta sperantia aveau ei la inceputulu anului, și cătu de putine le realizează finea! Nu este decât vin'a loru.* — Usuratarea i-a facutu sa negleă unele datorii, distractiile i-au facutu sa le implinească numai jumetate, și restulu sa-lu încréde intemplărei. Au venit repetiția, au venit esamine, și cata-i ajunsi la tintă contraria de aceea, spre care au pornit. Este cruda pentru acesti a diu de astadi, dar pote sa le sia odata de memoră cea mai frumosă. Căci ea le oferescă ocasiunea spre a se indrepta in venitoriu. N'au, decât sa promita odata pentru totdeauna, că se voru face bravi, ca voru fi perseveranti și fiitorulu loru e prestat. Sa sperămu, ca o voru face, spre binele loru și bncuri'a toturor'a. —

Pentru cei bravi inca este astadi o frumosă ocasiune spre a promite, ca nu voru parasi calea incepută și voru fi perseveranti și pe viitoru, căci perseveranti și numai perseveranti aduce la fine frumosă.

Cu micu cu mare, iubiti consolari, sa ne intiparim dar aduncu in inima dis'a lui Horatiu:

Qui studet optatam cursu contendere multa tulit fecitque puer sudavit et alsit. —

*) Cuvintele acestea, precum și cele următoare immediatul ni s'ară și parutu potrivite in gură professorului, dar intră consolarii nu le potem approba. Red.)

Nr. 26 — 1

Concursu.

La vacanța statiune invenitorășca, cu limbă propunerei romană, in Furlucu, Protopresiteratulu Lugosiului. Emolumentele suntu 52 f. v. a., bani gață, 10 meti de grâu, 10 de cucuruzu, 80 pf. elisa, 50. pf. sare, 8 pf. lumini, 8 orgii de lemne, 2 jug. pamantu și cortelul liberu cu gradina.

Competitorii la acéstă, au curseleloru, prevedute cu Estrassu de botezu și testimoniole despre scólele absoluate, cu Atestatele despre servitulu de pâna acum, și despre portarea morala și politică, pâna in 31 Iuliu a. c. a tramite la

Consistoriul Eparchiei

Versietiul.

Din siedintă Consistoriala in Versietiu in 25 Iuniu 1865. lînuta.

Nr. 27 — 1

Concursu.

In Comun'a Vineri'a devenindu statiune de Invenitoriu in vacanța — spre ocuparea cărei a se deschide acestu concursu pâna la 15 Augustu a. c.

Voitorii de a cuprinde acesta statiune suntu postiti a-si tramite cererileloru timbrate cuvînciosu la subscrisulu pâna la scrisulu terminu, proveduite cu adeverintia despre aceea:

- 1) ca suntu de religiă gr. orient.
- 2) ca au absolvat cursulu pedagogicu — și este și Cantăretiu;
- 3) ca au inveniatu celu putinu clasele normale cu sporii bunu.

Cu acestu postu este inpreunat unu salariu anualu de 200 f. v. a. din Casă allodiala — Cortelul naturalu și lemne debuinciose.

Orestia 6. Iuliu 1865. Inspectorul scolaru gr. orient. alu

Tract. Orestie

N. Popoviciu, Protopopu.

Bursă din Vienn'a 10/22 Iuliu 1865.

Metalicele 5%	69 90	Actile de creditu	177 70
Imprumutul naț. 5%	74 90	Argintulu	106 75
Actile de banca	798	Gălbiniulu	5 24.

Corespondintia.

Unui Român in Lugosiu: scrisori anonime nu se potu lăua in consideratiune.